

Spm. nr. S 214

Til justitsministeren (18/10 96) af:

Helge Bo Jensen (EL):

»Finder ministeren det fuldt betryggende, at bevismaterialet i sagen om en forgiftet colaflaske, der gjorde en ung mand fra Als syg, blev overdraget til producenten af Coca-Cola til nærmere undersøgelse, og kan ministeren redegøre for, om en tilsvarende procedure er blevet brugt i andre tilsvarende levnedsmiddelsager?«

Begrundelse

Der henvises til omtale af sagen i Det Fri Aktuelt den 21. september 1996, hvoraf det fremgår, at en ung mand få minutter efter at have drukket af en colaflaske blev syg og måtte indlægges på Sønderborg Sygehus. Det fremgår endvidere, at politiet i Sønderborg overlod den forgiftede Coca-Cola flaske til Dadeko til nærmere analyse. Efterfølgende fandt Coca-Cola rester af ukrudtsmidlet MCPA i flasken, men i koncentrationer som Dadeko ifølge Det Fri Aktuelt oplyser ikke er sundhedsfarlige!

En tilsvarende sag er omtalt i Morgenavisen Jyllands-Posten den 6. oktober 1996, hvor det omtales, at en familie fra Ølgod i Vestjylland har fået en colaflaske med rester af et nedbrydningsprodukt fra ukrudtsmidlet dichlorprop, som de lykkeligtvis ikke nåede at drikke af. Det fremgår ikke af denne sag, hvorvidt denne flaske også er overladt til Dadeko til nærmere undersøgelse.

Det forekommer ikke betryggende, at det ikke er levnedsmiddelmyndighederne, der står for undersøgelser i sådanne sager, men at det tværtimod overlades til dem, der har den mest åbenlyse interesse i at bagatellisere problemerne.

Svar (29/10 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har Justitsministeriet anmodet Politimesteren i Sønderborg, Politimesteren i Varde, Statsadvokaten i Sønderborg og Rigsadvokaten om udtalelser.

Når disse udtalelser foreligger, vil ministeriet vende tilbage til sagen.

Ad spm. nr. S 58

Fra udenrigsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Poul Qvist Jørgensen stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1996-97, forhandlingerne side 608, lød således:

Til udenrigsministeren (1/10 96) af:

Poul Qvist Jørgensen (S):

»Vil udenrigsministeren under henvisning til den i Morgenavisen Jyllands-Posten den 29. september 1996 omtalte sag vedrørende tre danskers alvorlige problemer med arabiske myndigheder redegøre for, hvad danske myndigheder kan gøre og har gjort for at sikre, at den omtalte efterlysning via Interpol ophæves eller ikke kommer til effektivering blandt europæisk orienterede lande, og ligeledes oplyse, om udenrigsministeren anser det for muligt at få de arabiske lande til at frafalde deres sag mod de tre danske fiskere og med dermed følgende aflysning af eftersøgningen?«

Supplerende svar (25/10 96)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Som nævnt i mit foreløbige svar af 15. oktober 1996 har jeg bedt om Justitsministeriets bemærkninger til den del af hr. Poul Qvist Jørgensens spørgsmål, der vedrører Interpol.

Justitsministeriet har indhentet en udtalelse fra Rigspolitechefen, der har oplyst følgende:

»Der blev den 21. september 1994 af retten i Sharjah, Khor-Fakkan, De Forenede Arabiske Emirater, afsagt anholdelsesbeslutning vedrørende 3 danske statsborgere med den begrundelse, at disse havde unddraget sig retsforfølgning i De Forenede Arabiske Emirater.

Interpol København modtog i juni måned 1995 via Interpols Generalsekretariat i Lyon en såkaldt international efterlysning af disse danske statsborgere.

Internationale efterlysninger, som af Interpols Generalsekretariat rundkastes til alle Interpols 176 medlemslande, bliver normalt registreret i det enkelte land, hvis overtrædelsen og strafferammen m.v. står i rimeligt forhold til den nationale lovgivning.

Danske statsborgere kan ikke udleveres til andre lande til retsforfølgning. Rigspolitechefen besluttede derfor i samråd med Justitsministeriet at orientere de pågældende om situationen.